

זה היה העולם הזה שהיה

לפני 25 שנה

גליון "העולם הזה" שראה אור השבוע לפני 25 שנה בדור, הוקדש כרוכו לכמה מפעלי מיבצע-קדש. כתבת-השער עסקה בשאלה "האם נילחם ברופאים?" לאור אומץ הקרמלין על ישראל. מדור אחר סקר בחטף את מבול המאגרים והכתבות שהתפרסמו בעיתונות העולם על מיבצע-קדש. הסקירה חילקה לכתובות-המיישנה: תיכנון ומקסיקה, מודיעין, מיבצע הקרב, המצרים ומטה דיון. מאמר העורך תחת הכותרת "לך לעזה" עירר מחדש את שאלת מאות אלפי הפליטים הפלסטינים החיים ברצועת עזה. סוכרו המשוטט של השבועון עמד סנין כתב תחת הכותרת "שירים של אהבה קול" רשימה לדמותו ולזיכרו של עמוס לב, אחת מדמויות המפתח של השומר-הצעיר, שנפל בסיני.

הסובייטי בהונגריה. מדור התיאטרון הוקדש למחזהו המעולה של הכחזאי המנוח, יורם מלמנד, "מחזה רגיל" שתיאר את תהליך סירוסו של דור תשי"ח. מדור הספורט דיווח על אולימפ-יאת מלברון ועל הישגיה הצפויים של השחינית שישנה ריבנר. במדור כמרחב תוארו תלדותיו של רדיו קאהיר, תחנת השידור הנשמעת ביותר במרחב. בשער הגיליון: מרשל ניקולאי בולגאנין.

תחת הכותרת "היום ברחתי מן הגיהנום" הופיע דיווחה של פליטה יהודיה שנמלטה מבורפסט, שהתקוממה נגד השילוחן

איום סובייטי * מילחמות גולדה מאיר * מוסר קיבוצי

* ה"קשיים" וה"פשיעים" של ד"ר משה שנה

העם

פסי יזיר

מי שרצה השבוע לעמוד על מצב-רוחם של אזרחי ישראל, די היה לו לטייל ברחובות הראשיים של עריה. הוא יכול היה למצוא את התשובה בתלונות הראוה. עם ראשית האיום הסובייטי בהפצצת עיר-ישראל נאלצו החנוונים להגן על זוגיות חלונותיהם. מתוך חשש הן מפני חיל-האוויר והן מפני מישטרת ישראל, שתבעה לדין את המשתמטים מחובה זו. אולם צורת ההדבקה נשארה לפי טעמו האישי של כל חנווני. היו רואי-שחורות, שכיסו את חלונותיהם ברשת עבה וסמי-כה. שכמעט ולא איפשרה לעוברים ושבים לראות מבעדה את בובות-השעוה החמור דות, עטופות שימלות-האופנה. היו אופי-טימיים שהסתפקו בכמה פסים, רהוקים זה מזה.

הפאציפיסטים סירבו בכלל להשתמש בפסים הגסים והעבים, והעדיפו פסים שקופים שכמעט ולא נראו לעין. אחרים הדביקו את הפסים בצורת מגן-דוד או מנורת המדינה.

פסי-הגזיר היו סמל מתאים למאורעות השבוע — למילחמת-הגזיר שחבקה את כדור-הארץ ובאה במקומה של מילחמת-המתכת בחצי-האי סיני. האיש הפשוט עמד בה בגבורה: הוא החלים מהתקפת-ההתלהבות הראשונה. שנמוגה עם שידור-הנסיגה של דויד בן-גוריון. אולם הוא גם לא נפל קורבן לתבוסנות. שום קליע מונחה לא הטריד לפי שעה את מנתחו.

יחסי חוץ

ערפל בלונדון

שעות מעטות אחרי שהנשיא אייזנהאור תבע לראשונה מדיד בן-גוריון שיפסיק את גיוס חיילי המילואים, פנה משרד-החוץ הבריטי אל שגריר ישראל בלונדון, אליהו אילת, כדי לברר מה האמת בשמועות כי ישראל עומדת לצאת למילחמה נגד מצרים. אליהו אילת (53), שחזר רק ימים מעטים לפני כן מישראל, השיב תשובה חד-משמעית: אין כל אמת בשימועות אלה.

לא פקיד משרד-החוץ הבריטי ולא השגריר הישראלי ידעו את אשר ידעו כבר מפקדי צה"ל וראש-ממשלת-ישראל: שתוך כמה שעות יעברו חיילי צה"ל את גבול חצי-האי סיני, כאשר קרה הדבר, הודיעו אילת. הוא נעלב קשות על כי לא נמצא ראוי להיות שותף לסוד, והגיש את התפטרותו.

לא קל היה לשכנע את השגריר הי נרגז לחזור בו מהתפטרותו. רק נימוק אחד שיכנע אותו, לבסוף — גם אבא אבן, השגריר בארצות-הברית, ויעקוב צור, הי שגריר בצרפת, לא ידעו דבר על המיבצע. אילת נרגע. קפה ברומא. בינתיים נתקלה גולדה

מאיר בבעיה אחרת, אותה דחתה במשך כמה חודשים: כיצד להיפטר מאנשי משה שרת, השר הקודם ממישרד-החוץ. בין אלה בלטו שתי שיניים, ששרת-החוץ היתה רוצה מזמן לעקור אותן מפני משרדה: מוריס פישר (53), הצייר באנקרה*, ואליהו ששון (54), השגריר ברומא**.

ששון, יליד דמשק, הוא מלאך שרת אופייני במיוחד. הוא היה אחד ממגניחי הייסוד של שיטת הדו"חיים במחלקה-הי מדינית של הסוכנות היהודית, שהצטיינה בשילשול של פרטים חסרי-חשיבות ובעז צירות מוחלטת של מחשבה מדינית. בינתיים מסרבים גם אליהו ששון וגם מוריס פישר לוותר על פעילותם הפורייה. מאחר ששרת-החוץ כבר מינתה את גדעון רפאל כצייר באנקרה, במקומו של פישר, עליה לחפש לו עתה מינוי אחר.

קיבוצים

החזרים בתשובה

בין הפורצים ראשונה לעיר עזה אחרי אביו של יונה פישר, אוצר בכיר לאמנות במוסיאון ישראל וחתן פרס ישראל ** אביו של משה ששון, כיום שגריר ישראל במצריים. אליהו ששון שימש מאוחר יותר שר בכמה מחשלות ישראל.

כיבושה, נמצאו גם חברי אחד ממשקי הספר. הם לא הסתפקו בשימחה מופשטת על חיסול אימת הגבול ומסתנניו, והרחבת הריבונות הישראלית. כמה מהם החליטו להפיק תועלת ממשית יותר מן המיבצע.

אולם בחלוף סערת-ההתרגשות הראשון נה, התעורר מוסרי-הכליות. באסיפת קיבוץ, שנערכה כרגיל במוצאי-שבת ושהוקדשה לבעיית השלל, קם אחד מחברי המשק ומחה נמרצות על מיקח-השלל. אם לא יתחור הכל, איים החבר, "אני קם ועוזב את המשק!"

איש לא התנגד. למחרת התויר המשק את כל השלל, מחוט ועד שרוך-נעל, לידי שלטונות הצבא.

רדיו

המסך התקציבי שולה

שמועות עקשניות המהלכות באולפני קול ישראל מבשרות כי לקראת שנת התקציב הבאה (המתחילה בחודש אפריל) עומד משרד ראש-הממשלה להכיר ברבות מתביעותיו של שירות-השידור ולהגדיל מתכניה ניכרת מאוד את תקציבו בהצעת-התקציב שתוגש בבוא הזמן לאישור

סינייה

בסיני, בדרך העפר המובילה מנווה-המידבר תמד לעבר נחל, מצאה יחידה ממונת של חיילי צה"ל בדוועותיה של צעירה בידואית הרוגה תינוקת כבת שנה, עטופה בסמרטוטים, פגועה מכדור בריאתה. הילדה, שטופלה מייד בידי ד"ר אלברט בכר, אומצה על-ידי הרופא. ואחר-כך הפכה לאחד מסימלי מיבצע-קדש, כאשר זכתה לשם סיניה. לאחר מכן אומצה סיניה על-ידי שייח' חמדן אל-פארס. היום חיה סיניה באיטליה, והיא נשואה לאחד מפעילי אש"ף בארץ זו.

האוצר והכ האמריקאי בריס ואנשי קול ישראל לתחצה. התו באולפן לל צה"ל הגדי הסיבוב הש התחנה הצנ

מאיר וייצמן, בצ אנגליה ידי לו אויבים.

אחרי בכתבה על משה סני "קשיים מן "כך עושים "הקשיים ש

אחרי אחרות-העב באנגליה מ משרד-הביני מעיד על מילחמה י

הסופר מחיר ביום תמיצא שוב תוקק להק (ראין זו מ היא תצטרן את הצידו,

רביאל מערכת סינ באלטור ה מקומיים כן עריש חפר

על ענה ראשון שבע במי גוזיתו של הדייג אל תתנו לי גוזיתו של קרובים: דרישתך מן כעבור ימין רככה, הל זקן, אמר ה תחתיה. לכ המישפחה חכם, והוא וכי מה י להעלות צ

העית המדיני: היר — רק

ח"כ בחצי-האי למשה ש